

BRZYŁA SZTYWNA. TOCZENIE

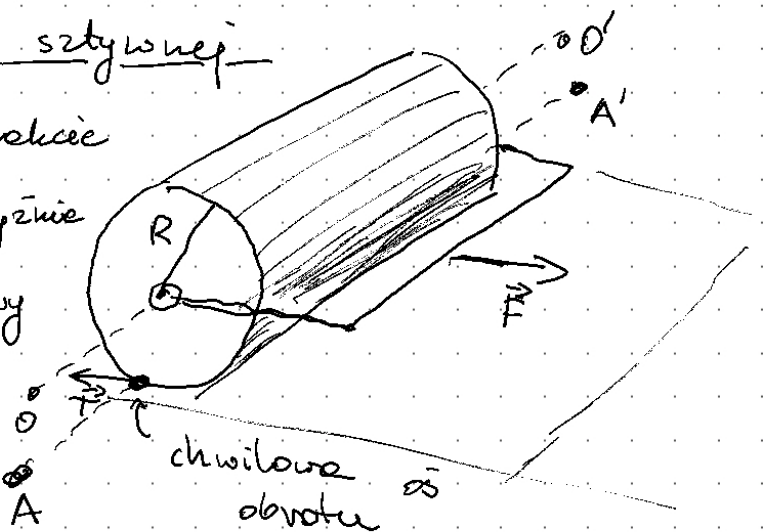
30.11.2019

Dzisiaj zajmiemy się problemem toczenia się bryły sztywnej i przyjmiemy się kilku zadaniom o tej tematyce z poprzednich olimpiad.

Toczenie się bryły sztywnej

Toczące się ciało w trakcie swego ruchu po płaszczyźnie wykonuje ruch postępowy i obrotowy.

Przyjmujemy się punktowi A walca obok:

- równania ruchu

$$F_{wyp} = F - T = ma \quad (\text{ruch postępowy})$$

$$M_{wyp} = M_T = T \cdot R = I_O \cdot \epsilon \quad (\text{ruch obrotowy})$$

moment
siły tarcia

moment
bezładności
przedobiegający przez oś symetrii
walca.

Widzimy, że tarcie między powierzchnią, a walcem jest czynnikiem umożliwiającym ruch obrotowy walca.

Wyróżniamy w związku z tym dwie sytuacje:

1

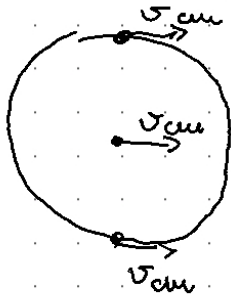
■ Toczanie bez poślizgu

W przypadku toczenia się ciała bez poślizgu punkt styku bnyby z podłożem spoczywa. Dzieje się tak, gdy jesteśmy w zakresie odpowiadającym tarciu statycznemu, tzn.

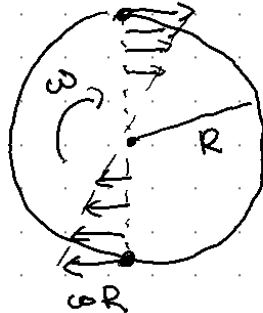
$$T < \mu N = T_{\max, \text{stat.}}$$

Pamiętamy, że ośki bnyby sztywnej jest złożeniem

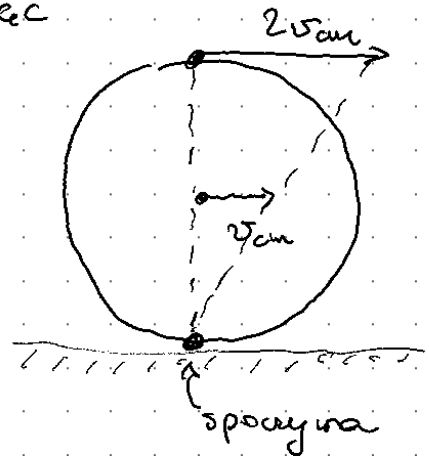
ośki postępowego i obrotowego, więc

ośki postępowy

ośki obrotowy

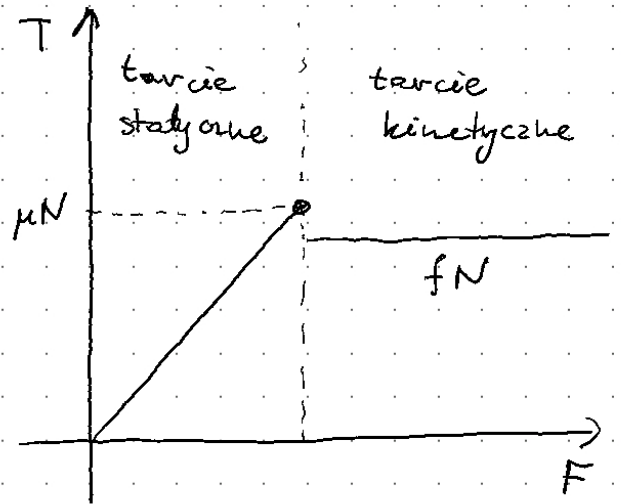

By punkt styku z podłożem spoczywał:

$$v_{\text{cm}} = \omega R, \quad \text{czyli} \quad a = \varepsilon \cdot R$$

Te dwa warunki pozwalają uzupełnić układ równań z poprzedniej strony:

$$a = \varepsilon \cdot R, \quad T < \mu N$$

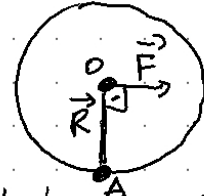
N - siła nacisku
 μ - wsp. tarcia statycznego
 f - wsp. tarcia kinetycznego
 Zwykle zaktada się, że $f \approx \mu$.

Warto jest tu dodać, że w tym przypadku wygodnie jest postąpić się chwytową osią oś ϵ dookoła A (patrz wys. ze strony 1), wtedy

$$M_F = FR = I_A \epsilon$$

gdzie $I_A = I_0 + MR^2$ jest

momentem bezwładności bryły względem osi A.

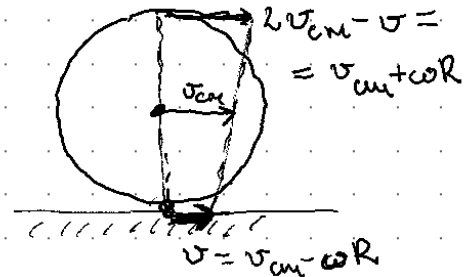
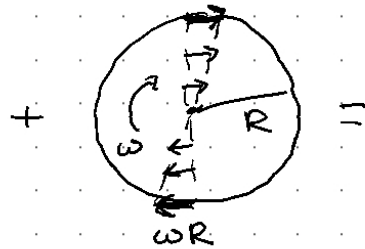
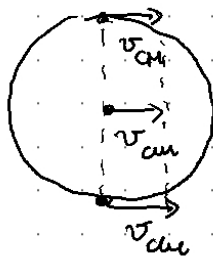
■ Tożsamość się z poślizgiem

Gdy siła F działająca na bryłę jest odpowiednio duża, wtedy punkt styku bryły z podłożem zaczyna poruszać się względem niego, czyli ślizgać się.

w tym przypadku tarcie jest tarciem kinetycznym

$$T = fN \quad (\text{zwykle: } f = \mu)$$

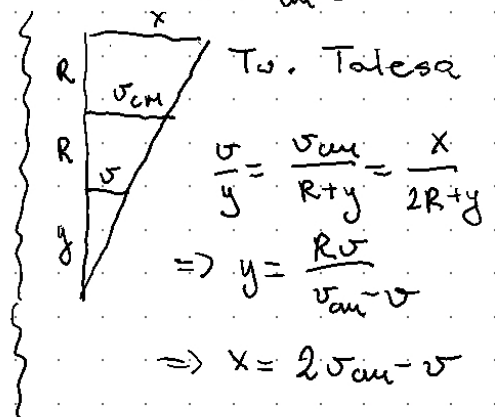
Z powodu poślizgu ruchu obrotowy i postępowy przestają być ze sobą związane $a \neq \epsilon R$:

ruch postępowy   ruch obrotowy

Zatem w przypadku ruchu z poślizgiem musimy ułożyć równań z str. 1 uzupełnić relacjami:

$$a \neq \epsilon R, \quad T = fN$$

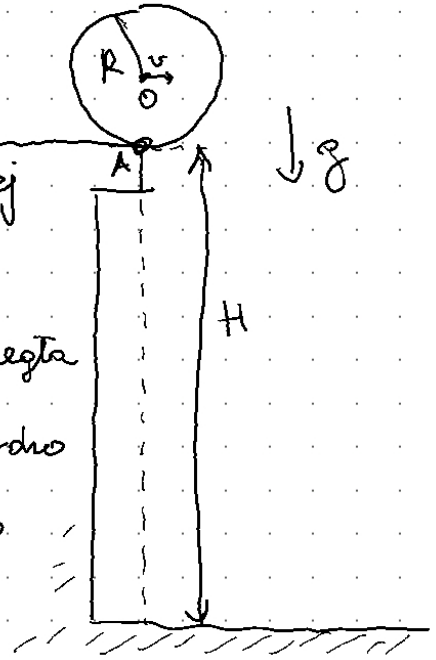

Zadania

1 | 610F-II.T2

zadanie z II etapu 61 OF,
część teoretyczna, zadanie 2

Jednorodna rura o cienkiej ściance, promieniu R i masie m leży na krawędzi stołu, znajdującej się na wysokości H (gdzie $H \geq R$) nad podłogą. Oś rury jest stale równoległa do krawędzi stołu. Rura nadano bardzo małą prędkość, w wyniku czego zaczęła się przewracać i spadać ze stołu.

W jakiej odległości od pionowego rzutu krawędzi uderzy w podłogę?

Rozwiązanie

Rura obraca się względem punktu A i w pewnym momencie się odrywa. Następnie mamy do czynienia z ruchem ukośnym.

W momencie oderwania prosta AO tworzy z pionem kąt β .

Zmiana wysokości środka masy wynosi w tym przypadku

$$\Delta y_{cm} = R - y' = R(1 - \cos \beta), \text{ bo}$$

$$y' = R \cos \beta$$

Zmiana energii potencjalnej jest związana z nadaniem mu prędkości kątowej względem punktu A, czyli z zasady zachowania energii:

$$mgR(1 - \cos\beta) = \frac{1}{2} I_A \omega^2, \quad (*)$$

gdzie $I_A = I_0 + mR^2 = 2mR^2$ (konstanty z chwilowej osi obrotu)
 ↑
 tw. Steinera

W chwili oderwania rury całe przyspieszenie dośrodkowe pochodzi od siły grawitacji:

$$\frac{mv^2}{R} = mg \cos\beta,$$

ponieważ $v = \omega R$, więc

$$\omega^2 R = g \cos\beta$$

$$\Rightarrow \cos\beta = \frac{1}{g} \omega^2 R$$

Wstawiamy to do (*), wtedy

$$mgR \left(1 - \frac{1}{g} \omega^2 R \right) = mR^2 \omega^2$$

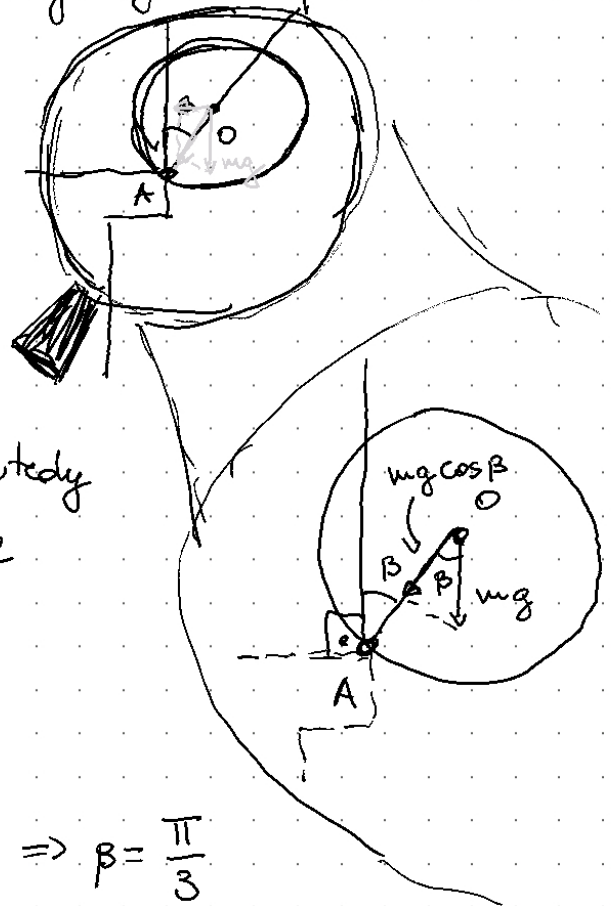
$$mgR = 2mR^2 \omega^2$$

$$\Rightarrow \omega^2 = \frac{g}{2R},$$

$$\text{czyli } \cos\beta = \frac{1}{g} \omega^2 R = \frac{1}{2} \Rightarrow \beta = \frac{\pi}{3}$$

Oznacza to, że rura odrywa się, gdy jej środek masy obniży się o połowę:

$$\Delta y_{cm} = R(1 - \cos\beta) = \frac{1}{2} R$$

Mając prędkość kątową ω możemy wyznaczyć prędkość porażkową v_0 w momencie ukośnym:

$$v_0 = \omega R = R \sqrt{\frac{g}{2R}} = \sqrt{\frac{gR}{2}}$$

$$v_{0x} = v_0 \cos \beta$$

$$v_{0y} = v_0 \sin \beta$$

Mamy, więc do rozwiązania układ równań:

$$R = y_0 - v_{0y}t - \frac{1}{2}gt^2,$$

$$\text{gdzie } y_0 = H + y' = H + R \cos \beta$$

$$(**) d = x_0 + v_{0x}t, \text{ gdzie } x_0 = R \sin \beta$$

Rozwiernujemy równanie:

$$t^2 + At + B = 0, \text{ gdzie}$$

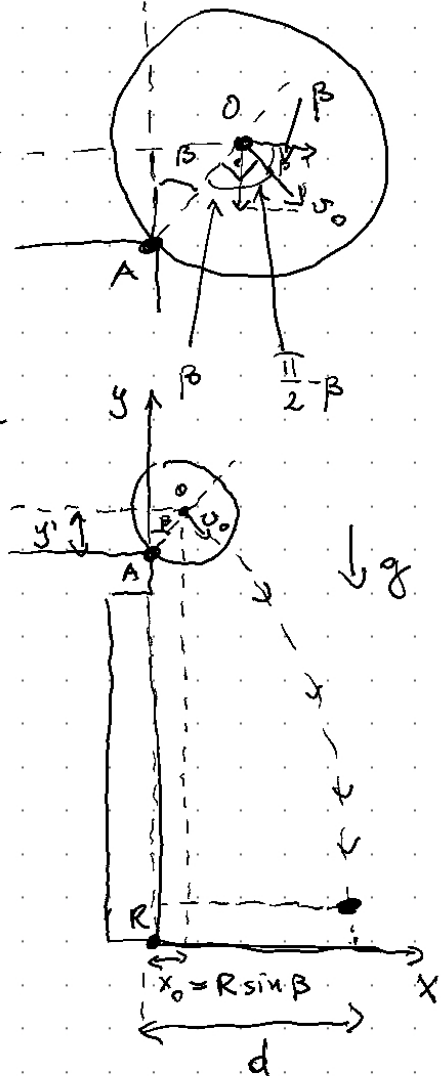
$$A = \frac{2v_{0y}}{g}, \quad B = 2 \frac{R - y_0}{g}$$

$$t = \frac{-A \pm \sqrt{A^2 - 4B}}{2} = \frac{-A + \sqrt{A^2 - 4B}}{2}$$

tylko rozwiązanie z "+" jest fizyczne

$$t = -\frac{v_{0y}}{g} + \sqrt{\frac{1}{g^2} \left[\frac{4v_{0y}^2}{g^2} - 4 \cdot 2 \frac{R(1 - \cos \beta) - H}{g} \right]} =$$

$$= \left\{ h = H + R(\cos \beta - 1) \right\} = \frac{\sqrt{v_{0y}^2 + 2hg} - v_{0y}}{g}$$

Wstawiając do (***) mamy:

$$d = x_0 + v_{0x} \frac{\sqrt{v_{0y}^2 + 2hg}}{g} =$$

$$= R \sin \beta + v_0 \cos \beta \frac{\sqrt{v_0^2 \sin^2 \beta + 2g[H + R(\cos \beta - 1)]}}{g} - v_0 \sin \beta =$$

$$= \left\{ \begin{array}{l} \beta = \frac{\pi}{3} \\ \sin \beta = \frac{\sqrt{3}}{2} \\ \cos \beta = \frac{1}{2} \end{array} \right\} = R \frac{\sqrt{3}}{2} + \frac{v_0}{2} \frac{\sqrt{3v_0^2/4 + 2g(H - R/2)}}{2g} - v_0 \frac{\sqrt{3}}{2} =$$

$$= \left\{ v_0 = \sqrt{\frac{gR}{2}} \right\} = \frac{gR}{2} \left[\frac{\sqrt{\frac{3}{4} + \frac{4}{R}(H - \frac{R}{2})} - \sqrt{3/2}}{2g} \right] + \frac{R\sqrt{3}}{2} =$$

$$= \frac{1}{2} \left[\sqrt{\frac{H}{R} - \frac{5}{16}} + \frac{3\sqrt{3}}{4} \right] R$$

2 210F-I.T3

Na wienobrotach równi o wysokości h znajduje się kulka. Pozałkowe prędkości kulki (liniowa i kątowa) są równe zero. Współczynnik tarcia posuwistego (statycznego i kinetycznego) wynosi $f = \frac{2}{7}$. Współczynnik tarcia potoczystego kulki o równi równy jest zero. W pewnej chwili puszczamy kulke. Jak końcowa prędkość kulki v (tj. prędkość środka kulki w chwili, gdy

Mija ona najniższy punkt równi] zależy od kąta nachylenia równi? Zrób szkic wykresu funkcji $v(\alpha)$.

Rozwiązanie:

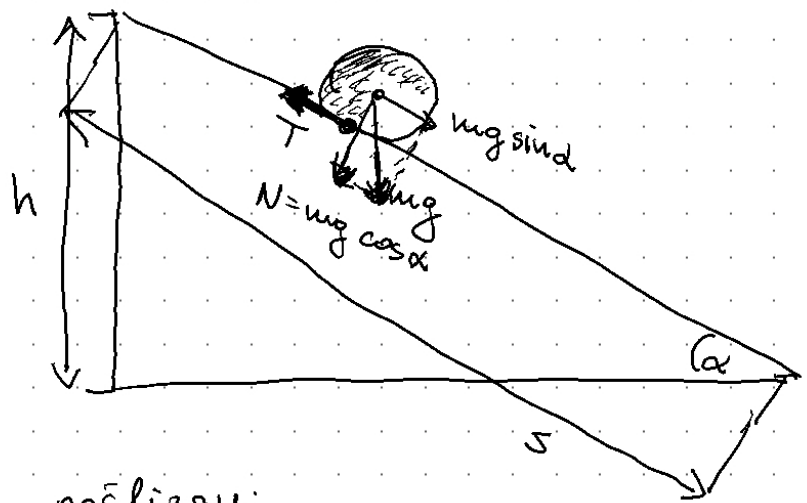
Dla pewnego krytycznego kąta α_{kr} kulka przestanie przyczepiać się bez poślizgu tylko zacząć się zsuwać.

Długość równi:

$$s = h / \sin \alpha$$

$$F_{||} = mg \sin \alpha$$

$$F_{\perp} = N = mg \cos \alpha$$

1) Toczenie bez poślizgu:

- II zasada dynamiki dla ruchu postępowego

$$F_{wyp} = F_{||} - T = mg \sin \alpha - T = ma$$

- II zasada dynamiki dla ruchu obrotowego

$$M_{wyp} = M_T = TR = I \varepsilon, \text{ gdzie } I = \frac{2}{5} m R^2 \text{ dla kuli}$$

- Warunek braku poślizgu:

$$v = \omega R \Rightarrow a = \varepsilon R$$

$$T \leq f N = f mg \cos \alpha$$

Rozwiązujemy układ równań:

$$\varepsilon = \frac{a}{R}, \quad \frac{I}{R^2} a = T, \quad \text{stad}$$

$$ma = mg \sin \alpha - \frac{T}{R^2} a$$

$$\Rightarrow a \left(1 + \frac{I}{mR^2} \right) = g \sin \alpha \Rightarrow a = \frac{g \sin \alpha}{1 + \frac{I}{mR^2}}$$

wstawiając to do wyrażenia na T mamy:

$$T = \frac{I}{R^2} \frac{g \sin \alpha}{1 + \frac{I}{mR^2}}$$

Korzystając z nierówności dla tarcia

możemy wyznaczyć wartość kąta krytycznego:

$$T \leq f mg \cos \alpha$$

$$\frac{I}{R^2} \frac{g \sin \alpha}{1 + \frac{I}{mR^2}} \leq f mg \cos \alpha$$

$$\frac{1}{\left(\frac{mR^2}{I} + 1 \right)} \frac{\sin \alpha}{\cos \alpha} \leq f \Rightarrow \operatorname{tg} \alpha \leq f \left(1 + \frac{mR^2}{I} \right)$$

czyli kąt krytyczny dostajemy dla

$$\operatorname{tg} \alpha_{kr} = f \left(1 + \frac{mR^2}{I} \right) =$$

$$= \frac{2}{7} \left(1 + \frac{5}{2} \right) = 1 \Rightarrow \alpha_{kr} = 45^\circ$$

Konystajac z "rownania bez masu"

mamy:

$$v^2 = 2sa = 2 \frac{h}{\cancel{\sin \alpha}} \frac{g \cancel{\sin \alpha}}{1 + \frac{I}{mR^2}} =$$

$$= \frac{2gh}{1 + \frac{2}{5}} = \frac{10}{7} gh = \text{const.} \quad \text{dla } \alpha \leq \alpha_{kr}$$

2) Tozenie z polizgiem

Tym razem

(*) $v - \omega R > 0 \leftarrow$ kula zslizguje sie z rowni

$$T = fmg \cos \alpha,$$

$$\text{czyli } a = g \sin \alpha - \underbrace{fmg \cos \alpha}_{\frac{fI}{m}}$$

Z rownania (*) mamy tez: $a - \epsilon R > 0$

$$\epsilon = \frac{Rfmg \cos \alpha}{I}, \quad \text{czyli}$$

$$g \sin \alpha - fmg \cos \alpha - \frac{fmgR^2 \cos \alpha}{I} > 0$$

$$\text{tgd } -f \left(1 + \frac{mR^2}{I} \right) > 0 \Rightarrow \text{tgd} > f \left(1 + \frac{mR^2}{I} \right)$$

co odwana warunek, ktory dostalismy wczesniej. W tym przypadku

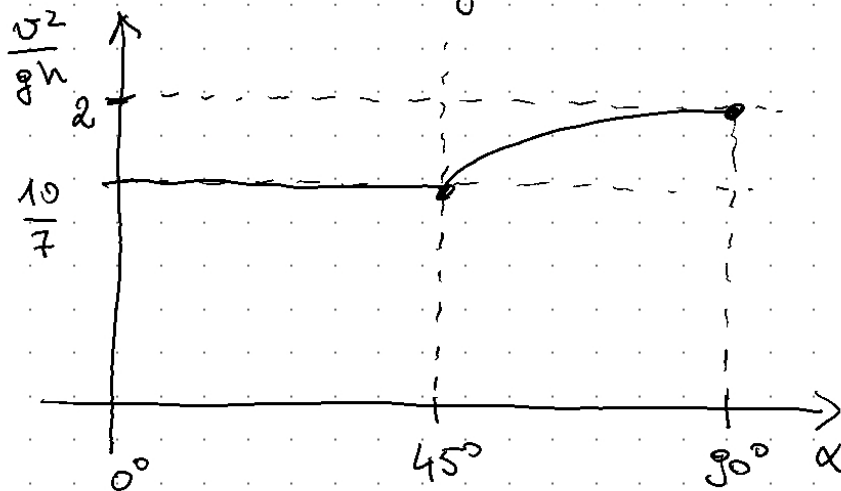
$$v^2 = 2sa = \frac{2hg}{\sin \alpha} (\sin \alpha - f \cos \alpha) = 2hg (1 - f \text{ctg} \alpha)$$

dla $\alpha > \alpha_{kr}$ 10

$$\lim_{\alpha \rightarrow \alpha_{kr} = 45^\circ} 2gh \left(1 - \frac{2}{7} \operatorname{ctg} \alpha \right) = \frac{10}{7} gh$$

$$\lim_{\alpha \rightarrow 90^\circ} 2gh \left(1 - \frac{2}{7} \operatorname{ctg} \alpha \right) = 2hg$$

Zatem wykres $\frac{v^2}{ng}(\alpha)$ ma postać:

W granicy $\alpha \rightarrow 90^\circ$ znikła nacisk, bo $N = mg \cos \alpha \rightarrow 0$, czyli mamy spadek swobodny w polu grawitacyjnym.